

Rozhovory s mladými autory

- 1) Co vás ke skládání hudby přivedlo?
- 2) Skládáte i pro někoho jiného?
- 3) V rámci Výročních cen OSA jste byl oceněn jako nejúspěšnější mladý autor. Je to vaše první ocenění, nebo se můžete pochlubit i dalšími?
- 4) Co plánujete udělat s peněžní odměnou, která vám byla prostřednictvím ocenění poskytnuta?
- 5) Co pro vás znamená OSA a proč jste se nechal registrovat?
- 6) Kde se vidíte za 10 let?

JAN RYANT DRÍZAL

1) Myslím, že to byla neukojitelná touha vyjadřovat se „tajemnými“ harmoniemi — něco na způsob praktikování hudební magie. A samozřejmě také to byl starý gramofon mého dědečka, na kterém jsem donekonečna ohrával Smetanovu *Mou vlast*, Spejbla a Hurvínka, ale třeba i alba od Abby. V posvátné úctě jsem choval např. začátek symfonické básně *Tábor*, kde pod citacemi husitského chorálu harmonie neustále chromaticky klesá dolů. Myslím, že tento klesající sekvenční charakter je rysem, který v mé

hudbě hraje důležitou roli dodnes. Pro devítiletého chlapce to byla výzva ke snění a prožívání imaginárního dobrodružství.

2) Když jsem vyčerpaný z práce na tzv. vážných skladbách, rád se odrajuji nad jednoduchými účelovými skladbičkami pro děti, film nebo divadlo. Je to pro mě forma odpočinku a současně udržování mozku v „kompozičním myšlení“. Takové drobnosti vyžadují spíše spontánní nápady a humor nežli dlouhodobé promyšlení struktury, což je pochopitelně mnohem náročnější práce. Tak si doma do šuplíku píši skici pro čtyřruční klavír na

motivy dětského komiksu Lucie Lomové *Anča a Pepík* nebo noirové písně pro dosud se rodičí pražský moritát, který snad někdy zrealizují, případně aranžují skladby umělcům, kteří se nenaučili noty. Ale pravda je, že ať tvořím cokoliv a pro kohokoliv, vždy píši především „pro sebe“.

3) Věděl jsem to, nadešel čas na leštění metálů. Pravda je, že jsem v minulosti za svou práci získal několik tuzemských i zahraničních ocenění, která vždy potěšila a především motivovala k další práci, když už ubývalo naděje. Béla Bartók se vyjadřoval o hudebních soutěžích skepticky — soutěže jsou údajně pro koně, a ne pro umělce. Něco na tom bude, nicméně zde zůstává fakt, že vítězství v soutěži adepta posouvá na vyšší příčku společenského a uměleckého žebříčku, strhne na chvíli reflektory i na takový ohrožený druh, jako je dnes skladatel vážné hudby, který záhy nabude větší důvěryhodnosti. Pro mne bylo největší zkušeností získání první ceny ve skladatelské soutěži České filharmonie za orchestrální partituru *Kuře melancholik*. Spolupráce s Jiřím Bělohávkem a filharmonii se mi stala vzorem profesionality, ke které se snažím dorovnat dodnes. Finanční odměna mi umožnila studium na prestižní RCM v Londýně

a dobré ohlasy spustily řetěz nabídek od hudebních institucí, za které jsem hluboce vděčný. Přál bych si, abych do budoucna nebyl jediný, kdo dostal takovou příležitost.

4) Nad tím jsem nepřemýšlel. Myslím, že část padne na snubní prsten a svatební výdaje, část vložím do své rozrůstající se knihovny a za zbytek si koupím skotskou single malt whisky. Rád bych z části peněz též podpořil některé bohubilé aktivity ve svém okolí.

5) OSA bych přirovnal k Evropské unii — je to dobrá myšlenka, ba je to v mých očích nezbytnost, avšak jako každá komplexní organizace má i OSA samozřejmě své chyby. Za sebe bych si přál, aby se zachovával respekt k dílům uměleckým, která vznikají často velmi pracně a po dlouhou dobu, vyžadují vysoké technické dovednosti a intelektuální vypětí. Taková díla nelze poměřovat jen stopáží a počtem hlasů. Myslím, že všem, pro které slovo „umění“ není jen prázdným pojmem, je zjevné proč. Na druhou stranu na OSA oceňují podporu soudobé hudby a zejména mladých autorů, kteří dnes z nepochopitelných důvodů běžně vykonávají své řemeslo bez nároku na adekvátní honorář.

6) Snad nebudu znít neskromně, když přiznám, že cítím určitou zodpovědnost za soudobou českou vážnou hudbu, přesněji řečeno za nejmladší generaci. Vnímám, že generace mých vrstevníků je silná, osobitá a především otevřená v nejširším slova smyslu. Je to skupina nadšených umělců, která, jak věřím, připraví podmínky pro navrácení jisté společenské prestiže soudobé hudby u nás a očistí ji od traumat, sporů a stereotypů minulosti. Tento proces již započal a já se cítím být jeho aktivní součástí. Tam, kde někteří vidí konec hudby, vidím naopak její začátek. A v osobním životě? Rád bych žil s rodinou na nějakém klidném místě v přírodě, pěstoval bych třeba včely nebo žampiony a na návštěvy si zval dobrou společnost.

Občas si odskočil do Stockholmu nebo Berlína na nějakou hudební spolupráci a především měl dobré podmínky pro práci, čas na rodinu a žáky. A ještě detail, poblíž by měla být nějaká vodní plocha, která by to celé zrcadlila.

MIRAI NAVRÁTIL

1) Hrál jsem od 5 let na piano a od 13 na kytaru, postupem času má člověk prostě chuť něco ze sebe vydat. Byl to takový spontánní automatický proces. Dneska už nad tím musím přemýšlet víc.

2) Většinu věcí skládám pro kapelu Mirai. Už jsem dělal různé věci, od scénické hudby po tu elektroničtější. Když cítím, že co napíšu, nezapadá do naší tvorby, tak to dám do šuplíku a pak jsem otevřený to pustit dál. Je pravda, že mě teď oslovují různí interpreti, což mi dělá radost, ale nejsem stroj na písně a texty!

3) Měli jsme nejhranější skladbu v éteru podle IFPI, kdysi jsme vyhráli nějaké kapelní soutěže a taky mám doma pár pohárů ze své jepičí tenisové kariéry. :) Takhle oficiální ocenění jsem ještě nedostal. Děkuji.

4) Pozvu mamku na večeři, možná i tátu.

5) OSA je pro mě kolektivním správcem, díky kterému si snad časem koupím vysněného astona! Zatím je v nedohlednu, ale věřím, že se blýská na světlé zítřky. :)

6) Doufám, že mě hudba bude bavit pořád minimálně stejně jako teď!

ŠIMON BÍLÝ

1) Mě asi rodiče. Maminka je výborná textařka a tatínek hraje na basu. Hudbu jsme začali tvořit jako rodinná kapela.

2) Jenom pro sebe do šuplíku. Občas skládám ručníky.

3) Zatím mám doma na skříni jenom toto.

4) Už jsem to utratil. Koupil jsem si krásné činely. Do hudby se musí investovat.

5) Doposud jsem nad tím nepřemýšlel. Asi zdroj přijímů. Registroval jsem se, protože jsem potřeboval ty činely.

6) Na oslavě mých 37. narozenin. ☑

